

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 23 maart 2010
(lees: 2011) in zaak nr. 10/13422 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 januari 2010 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, ingewilligd.

Bij besluit van 7 april 2010 heeft de minister van Justitie het daartegen door de vreemdeling ten aanzien van de geldigheidsduur van de aan hem verleende vergunning gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 maart 2010 (lees: 2011), verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel; hierna: de minister) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 april 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de eerste grief klaagt de minister dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 7 april 2010 onvoldoende heeft gemotiveerd dat het stelsel, waarbij aan Turkse onderdanen die rechten ontlenen aan het besluit nr. 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie (hierna: Besluit nr. 1/80) verblijfsvergunningen voor de duur van één jaar worden verleend met als gevolg dat zij elk jaar een verlengingsaanvraag moeten indienen in combinatie met de administratieve lasten en kosten aan leges die daarbij horen, niet onevenredig is aan hetgeen gemeenschapsonderdanen wordt gevraagd voor de afgifte van soortgelijke documenten en dus niet in strijd is met artikel 13 van het Besluit nr. 1/80.

2.2.1. De in de grief opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder bij uitspraken van 17 juli 2012 in zaken nrs. 201109301/1/V2 en 201109308/1/V2 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. Gelet op de overwegingen van die uitspraken, die hier van overeenkomstige toepassing zijn, en nu het standpunt van de minister in het besluit van 7 april 2010 overeenkomt met het standpunt in de in voormelde zaken bestreden

besluiten, bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit van 7 april 2010 onvoldoende is gemotiveerd. De grief slaagt derhalve.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 7 april 2010 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het hiervoor onder 2.2. vermelde stelsel evenmin in strijd is met artikel 10, eerste lid, van het Besluit nr. 1/80 en met artikel 9 van de op 12 september 1963 namens de Europese Economische Gemeenschap gesloten overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Gemeenschap en de Republiek Turkije, die is goedgekeurd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van de Gemeenschap van 23 december 1963 (PB 1964, 217).

2.4.1. De Afdeling heeft ook de in deze beroepsgrond opgeworpen rechtsvraag beantwoord in haar voormelde uitspraken van 17 juli 2012. Uit de overwegingen van die uitspraken, waarbij de Afdeling blijft, vloeit voort dat de beroepsgrond faalt.

2.5. De vreemdeling heeft in beroep voorts aangevoerd dat de minister, gebruik makend van zijn in artikel 4:84 van de Awb neergelegde bevoegdheid, aan hem een verblijfsvergunning met een langere geldigheidsduur had moeten verlenen.

2.5.1. Ingevolge artikel 14, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend voor ten hoogste vijf achtereenvolgende jaren. Daarin is voorts bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur regels worden vastgesteld over de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning en de verlenging van de geldigheidsduur daarvan.

Artikel 3.57 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), bevat de hoofdregel dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, verleend wordt voor ten hoogste één jaar en dat de geldigheidsduur daarvan telkens met ten hoogste één jaar kan worden verlengd. De eventuele uitzonderingen op deze hoofdregel zijn in de daarop volgende artikelen van het Vb 2000, te weten artikelen 3.58 tot en met 3.70 van het Vb 2000, limitatief opgesomd.

2.5.2. De vreemdeling valt niet onder de in het Vb 2000 genoemde uitzonderingscategorieën. Nu die uitzonderingen in een algemeen verbindend voorschrift zijn vastgesteld, is artikel 4:84 van de Awb niet van toepassing. De beroepsgrond faalt.

2.6. De vreemdeling heeft in beroep ten slotte betoogd dat de minister hem ten onrechte niet heeft gehoord in de bezwaarfase. In dit verband voert de vreemdeling aan dat geen sprake was van een kennelijk ongegrond bezwaar.

2.6.1. Van het horen mag slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit.

De vreemdeling heeft de rechtsvraag die in voormelde uitspraken van 17 juli 2012 is beantwoord in bezwaar aan de orde gesteld. Nu over het antwoord op die rechtsvraag ten tijde van het nemen van het besluit van 7 april 2010 redelijkerwijs twijfel kon bestaan, was het bezwaar niet kennelijk ongegrond.

De beroepsgrond slaagt.

2.7. Het beroep is gegrond. Het besluit van 7 april 2010 dient te worden vernietigd. Uit het voorgaande volgt dat de minister het bezwaar terecht ongegrond heeft verklaard. Derhalve bestaat aanleiding te bepalen dat de rechtsgevolgen van het besluit van 7 april 2010 geheel in stand blijven.

2.8. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 23 maart 2011 in zaak nr. 10/13422;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 7 april 2010, kenmerk 0309-05-0057;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VII. gelast dat de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel aan de vreemdeling het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Yildiz, ambtenaar van staat.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

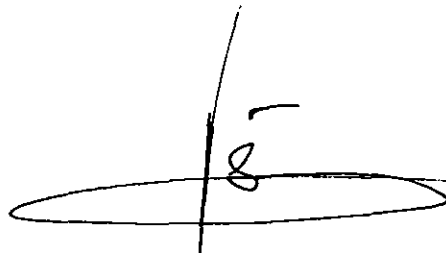
w.g. Yildiz
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juli 2012

594.

Verzonden: 26 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser